

Penge til dem, saa at Sparekasserne, i det mindste en Masse af dem, vilde komme til at lide ubodelig Skade derved.

Bluhme: Jeg maa tillade mig lige over for den ærede Ordfører og den højtærede Minister at gøre opmærksom paa, at en af de Indvendinger, der ere gjorte mod mit Ændringsforslag, havde jeg foregrebet ved netop at pointere, at dette Spørgsmaal selvfølgelig stod i en vis Forbindelse med Toldspørgsmaalet. Da den ærede Minister særlig fremhævede, at han havde gjort, hvad han kunde, for at støtte Skibsfarten og Skibsbyggeriet ved at indbringe det paagældende Lovforslag om en mindre Toldrevision, ligger jo deri, at han anerkender det nyttige og heldige i at gøre, hvad man kan, for at udvikle vor Skibsfart, men da det, naar henses til de mange Gange, det er forsøgt at faa denne lille Toldrevision gennemført, maa siges at have vist sig umuligt, forekommer det mig, at det var rimeligt her, hvor der eksisterer en Lov, der lægger Tynge paa Skibsfarten, at benytte den til Forslag om Lettelse, hvilke Forslag sikkert med Lethed ville gaa gennem Rigsdagen, saa snart de blive forelagte fra Regeringens Side. Det, jeg har tilsigtet med mit Ændringsforslag, er at faa Finansudvalget til at konferere med Ministeren, som jo uden Tvivl maa være interesseret i at udvikle vor Skibsfart. Den højtærede Minister sagde ganske vist, at det Spørgsmaal, her var fremdraget, egentlig ikke hørte under Finansministeren. Jeg synes, at ethvert Spørgsmaal, der vedrører Erhvervslivets Udvikling, i høj Grad maa interessere Finansministeren, og, saa vidt jeg ved, hører § 5 under Finansministeriet, paa den staaer Afgiften, og jeg var altsaa nødt til at stille mit Forslag dertil. Naar den ærede Ordfører mente, at det vilde være vanskeligt for ham og Udvalget i den korte Tid, der er tilbage af Samlingen, at granske de herhenhørende Forhold for at kunne komme til en Beslutning, maa jeg sige, at det er min Overbevisning, at der i Finansudvalget sidder saa energiske og fremragende kundskabsrige Folk, at der ikke er Tvivl om, at de ville kunne gennemføre det fornødne i en Snup, naar de have Villien dertil. Det ønsker jeg at fastslaa, at alt, hvad der kan tjene til Fremme af Erhvervslivet, bør vort lille Folk lægge Vægt paa, og forholdsvis er her jo Tale om en ringe Afløsningssum lige over for en meget stor Byrde, en Byrde, der ikke alene føles pekuniært, men ogsaa føles som en urimelig Ulejlighed i

de forskellige Havne og føles, naar Skibe skulle udrustes til Langfart. Jeg tror altsaa, at man rundt om i Landet vilde sætte særdeles stor Pris paa, om Regeringen og Finansudvalget vilde samarbejde paa at finde en Løsning af dette Spørgsmaal. Efter de til Dels velvillige Udtalelser, der faldt fra Ministeren og Ordføreren, staaer Sagen ikke for mig som aldeles haabløs, og for ikke at udsætte Forslaget for Vanskabne skal jeg nu tillade mig at tage Forslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslag under Nr. 1 uden for Betænkningen til § 5 er taget tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager det. (Ophold.) Da ingen optager det, er det bortfaldet.

Bluhme: I Kontinuation af, hvad den ærede Ordfører og den ærede Minister udtalte med Hensyn til Havnespørgsmaalet, mener jeg ogsaa, at det er et Spørgsmaal, der ubetinget, eftersom det er opført her, hører under Finansministeriet, og finansielt set maa det ubetinget høre under Finansministeren. Naar den ærede Minister lige over for det Eksempel, jeg fremførte paa Havne, nemlig Esbjerg, og om hvilken jeg sagde, at den i Sammenligning med de andre havde et Overskud af 140,000 Kr., mente, at den tværtimod gav Underbalance, kan jeg kun henholde mig til Anmærkningerne til Finansloven. I Anmærkningerne staaer, at Indtægten af Esbjerg er 261,000 Kr., Udgiften 119,000 Kr., det giver et Overskud af 140,000 Kr. Paa § 3 opføres samtlige kongelige Havne med et Underskud af 104,000 Kr., saa et Sted maa der være nogle Havne, der trække fra. Ved en Sammenligning af andre Havnes Indtægter med Esbjergs viser det sig, at de ere forsvindende. Hele Indtægten af de kongelige Havne er 378,000 Kr., deraf betaler Esbjerg de 261,000 Kr., det er dog en temmelig stor Part. Esbjerg Havn kan ikke gøres ansvarlig for det Mudder, som Naturkræfterne gøre omkring i Farvandene. Ville vi gøre Havnene ansvarlige for det, saa er der for at undgaa Underskud paa Havnene kun et Middel tilbage, det er at lukke Havnene, saa behøve vi hverken at belyse Farvandet eller opmaale det eller i det hele taget at foretage noget der. Alle de Udgifter, der gaa med til den Art Foranstaltninger, kunne efter min Mening ikke direkte føres Havnene til Last. Hermed skal jeg slutte, idet jeg endnu en Gang tillader mig at anbefale Sagen.